TINTELS

EDITIE NOVEMBER - DECEMBER

BLAD VOOR LEDEN VAN KSA SINT-JOZEF AALST • VERSCHIJNT 4 KEER PER JAAR • EDITIE nov-decr • 46STE JAARGANG NUMMER 1 • AFGIFTEKANTOOR AALST 1 • VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: Charlotte Willems Arbeidstraat 17a 9300 Aalst Erkenningsnummer P409856 . België. P.B. 3861 . 9300 Aalst . 3/6048

WOORDJE VAN HET BONDSTEAM

Charlotte Willems en Robin Plehiers

Beste KSA'ers, beste ouders
Het is bijna niet te geloven dat we alweer in oktober zitten. Het openingsspel voelt nog maar pas voorbij, en toch staat het herfstweekend al klaar om van start te gaan. De voorbije zondagen waren opnieuw gevuld met plezier, enthousiasme en heel wat vrolijke chaos, precies zoals we het graag hebben. Maar voor we vooruitkijken, willen we ook even terugblikken op het afgelopen KSA-jaar.

We namen afscheid van enkele leiders die jarenlang het hart van onze werking vormden: Henri, Emiel, Pieter en Zeger. Stuk voor stuk toppers die mee hebben gebouwd aan de KSA zoals we die vandaag kennen. We willen hen nog eens extra bedanken voor hun inzet, hun creativiteit en hun eindeloze enthousiasme. Daarnaast willen we ***Wout*** graag apart in de kijker zetten. Zijn inzet als bondsleider de afgelopen twee jaar was bijzonder waardevol. In naam van de hele leidingsploeg willen we hem bedanken voor alles wat hij heeft gedaan voor onze werking. Bedankt voor alles Wout, je hebt een mooie stempel gedrukt op onze KSA!

Gelukkig brengt elk afscheid ook nieuwe gezichten met zich mee. Dit jaar vervoegt Robin het bondsteam als nieuwe bondsleider. Met zijn jarenlange ervaring binnen de KSA en zijn enthousiasme is hij helemaal klaar om deze rol op te nemen.

Met een nieuw KSA-jaar komt natuurlijk ook een goed gevulde kalender. We kijken uit naar de Dag van de Jeugdbeweging (vrij 23 okt), waar we hopelijk heel wat blauwhemden tegenkomen. Daarna volgt ons herfstweekend (za 31 okt - di 3 nov), en ook de dia-avond (vrij 13 nov) dat dit jaar opnieuw doorgaat op ons prachtige lokaal. Er staat dus heel wat moois op ons te wachten.
We staan te popelen om er weer een knaller van een KSA-jaar van te maken. Elke zondag opnieuw willen we een plek creëren waar kinderen kunnen spelen, ontdekken, groeien en vooral zichzelf zijn. Met een enthousiaste leidingsploeg, een goed gevulde kalender en een groep fantastische leden belooft het opnieuw een jaar te worden vol plezier, avontuur en mooie momenten.
Veel liefs
Het Bondsteam
Charlotte & Robin

KAMPGIDS HERFSTWEEKEND

BELANGRIJKE INFO

VERTREK

ZATERDAGOCHTEND (31/10) OM 8.00 AAN ONS LOKAAL (CHURCHILLSTEENWEG 2A)

AANKOMST

DINSDAGNAMIDDAG (03/11) ROND 17.00 AAN ONS LOKAAL (CHURCHILLSTEENWEG 2A)

MEENEMEN

LUNCHPAKKET
MEDISCHE FICHE
IDENTITEITSKAART
BAGAGE

INDIEN DE UREN AFWIJKEN, WORDT DIT TIJDIG GECOMMUNICEERD

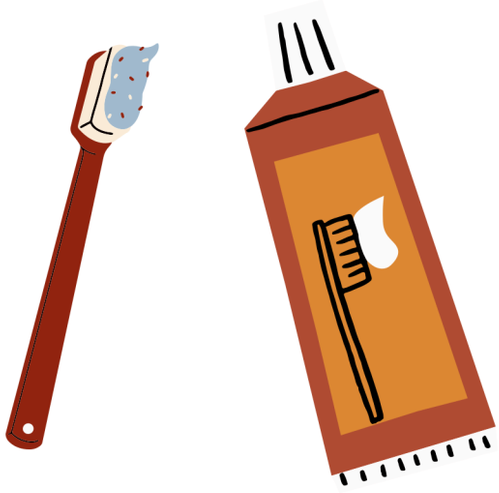

WAT NEEM IK MEE?

ALLERLEI

ZAKLAMP
ZONNECRÈME
IDENTITEITSKAART
MEDISCHE FICHE (KSASINTJOZEF.BE)

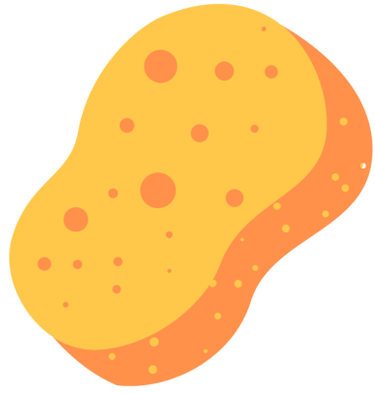

WASGERIEF

HANDDOEK & WASHANDJE
ZEEP & SHAMPOO
TANDENBORSTEL EN TANDPASTA
KAM
PERSOONLIJKE SPULLEN (MEDICATIE)

EETGERIEF

GAMEL
BESTEK
DRINKBEKER
VELDFLES
SPONSJE EN KEUKENHANDDOEK

WAT NEEM IK MEE?

SLAAPGERIEF

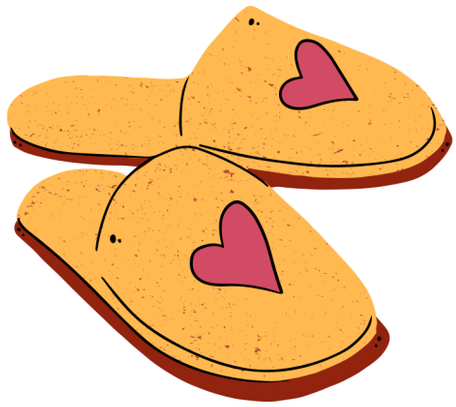
HOOFDKUSSEN
SLAAPZAK
PYJAMA
KNUFFELBEER
MATRASBESCHERMER (VERPLICHT)

KLEDIJ

HEMD EN SJAALTJE
JAS EN REGENKLEDIJ
WARME TRUI(EN)
WARME BROEK(EN)
ONDERGOED + RESERVE
SPEELKLEDIJ: SHORTS EN T-SHIRTS
KOUSEN + RESERVE
HOOFDDEKSEL
SPORTSCHOENEN
LAARZEN
SJAAL, MUTS, HANDSCHOENEN
SLIPPERS OF PANTOFFELS
LINNENZAK VOOR VUILE KLEDIJ

IK GA OP HERFSTWEEKEND EN IK NEEM NIET MEE...

GSM of andere elektronica
Snoepjes
dure kledij, zakmes, speelgoed

We houden op herfstweekend controles en dan nemen we dit in beslag!

MEDISCHE FICHE

Dezemedischefichedientomdeleidingdenoodzakelijkeinlichtingenoverjekind te bezorgen. Daarom vragen wij je om, inhetbelangvanjekind,deinformatiecorrectennauwkeurigintevullen.De informatie over de gezondheidstoestand van hetkindwordtnietdoorgegeven,tenzijaan(medische)hulpverlenersenwordt bijgehouden door een verantwoordelijke binnendeleidingsgroep.Deleidingheeftafsprakengemaaktomvertrouwelijk om te gaan met de gegeven informatie. De dieetvoorkeur en allergieën worden uiteraard doorgegeven aan de kookploeg.

IDENTITEITSGEGEVENS

Naamkind: Voornaam kind:

Geboortedatum: / / Geslacht: ☐ M ☐ V

Naam ouder/voogd: ☐ ik identificeer me als:

Voornaam ouder/voogd: GSM: /

Gemeente: GSM 2: /

Straat: Nummer:

E-mail: @

EVENTUELE TWEEDE VERBLIJFPLAATS

Naam ouder/voogd: Voornaam ouder/voogd:

Nummer:

Straat: @

Gemeente: / GSM 2: /

E-mail:

EXTRA CONTACTPERSOON BIJ AFWEZIGHEID VAN OUDERS/VOOGD

GSM:
Naam: Voornaam:

Relatie (ouder, partner, vriend ...):

G/SM: GSM 2: /

HUISARTS

Naam: Voornaam:

GSM: /

Als leiding is het niet toegelaten om op eigen initiatief medicatie te geven aan minderjarigen of medeleiding, ook niet als dit geneesmiddel verkregen kan worden zonder voorschrift. Als het kind of medeleiding een allergische reactie of nevenwerking zou krijgen op het toegediende geneesmiddel, kan de leiding aansprakelijk gesteld worden voor eventuele lichamelijke schade.

KSA

MEDISCHE GEGEVENS

Heeft je kind een fysieke, zintuigelijke, auditieve, visuele of mentale handicap of ziekte? Zo ja, waar kan de leiding rekening mee houden? ☐ ja ☐ nee

Moet jouw kind tijdens het kamp bepaalde geneesmiddelen nemen? ☐ ja ☐ nee

Welke?

Hoe vaak?

Hoeveel?

Is uw kind gevaccineerd tegen tetanus? ☐ ja ☐ nee

Wanneer voor het laatst?

Is je kind allergisch voor bepaalde geneesmiddelen of andere stoffen? ☐ ja ☐ nee

Mag je kind om medische reden bepaalde zaken niet eten/drinken? Zo ja, welke? ☐ ja ☐ nee

Heeft je kind bepaalde eetvoorkeuren of volgt je kind een aangepast dieet (vegetarisch (met of zonder vis), veganistisch, halal …)? Zo ja, welke? ☐ ja ☐ nee

Mag je kind deelnemen aan normale activiteiten, aangepast aan de leeftijd?

Sport ☐ ja ☐ nee | Zwemmen ☐ ja ☐ nee | Staptochten ☐ ja ☐ nee

Spel ☐ ja ☐ nee | Andere:

ANDERE INFORMATIE

Zijn er andere punten waar de leiding rekening mee moet houden (vlug moe, bedwateren, slaapwandelen, …)? Heeft je kind andere ondersteuningsnoden?

Zijn er nog andere inlichtingen of opmerkingen die je aan de leiding wil meedelen?

Ondergetekende verklaart dat de ingevulde gegevens volledig en correct zijn, en geeft de uitdrukkelijke toestemming om de gegevens te verwerken. Meer info over ons privacybeleid vind je in onze privacyverklaring op www.ksa.be/privacy.

Datum: / /

Handtekening:

Bevestig hier twee zegeltjes van het ziekenfonds.

KSA

leeuwkes

In Aalst, ergens tussen de oude verhalen van de stad en de geheimen van de KSA, bestaat een legende die bijna niemand nog kent. Een verhaal dat alleen wordt doorverteld van leider op leider, fluisterend rond het kampvuur. Het gaat over Heer Jozef, de allereerste KSA'er ooit: de man die de eerste blauwhemden maakte, de eerste ksa-liedjes schreef en de eerste zondagactiviteit ooit leidde.

Maar Heer Jozef is al honderden jaren verdwenen. Volgens de legende leeft hij nog, niet in onze wereld, maar in het kleurrijke rijk van de doden, waar muziek, herinneringen en verhalen blijven bestaan. En dit jaar... hebben wij hem nodig.

Charlotte, Leontine, Nand en Pepijn ontdekten het geheim toen ze een oud lied vonden in een stoffige kist in het lokaal. Een lied dat alleen kon worden gehoord wanneer je het samen zong. Toen ze het voorzichtig begonnen te spelen op gitaar, lichtte de kist op in warme oranje en paarse kleuren.

Die zondag waren de Leeuwkes meteen nieuwsgierig. Phil en Maurice doken als eersten naar de kist, terwijl Gérard en Jerome probeerden te raden wat erin zat. Esmée en Maha fluisterden dat het precies magie was. Mona trok Babet mee dichterbij, Jerom en Willie duwden elkaar om het beste zicht te hebben. Frances en Emilia hielden Joshua tegen die bijna in de kist kroop. Heleen, Roan en Elfriede zaten klaar alsof ze een verhaal gingen horen. Noore, Janne en Lex vormden een klein kringetje. César en Maxime begonnen spontaan een melodietje te neuriën. Sieg en César tikten een ritme op hun knieën. Paulette, Nand en Felix keken met grote ogen naar de gitaar, terwijl Omer en Matteo elkaar aanstootten dat dit misschien een geheime opdracht was. Babette en Jerome stonden te glunderen, Zoë hield haar handen voor haar mond van spanning, en Chiel zei luid: "Speel gewoon! Wat kan er gebeuren?"

Pepijn nam de gitaar voorzichtig vast. Leontine begon zacht te zingen. Charlotte en Nand vielen in met een tweede stem. En toen gebeurde het...

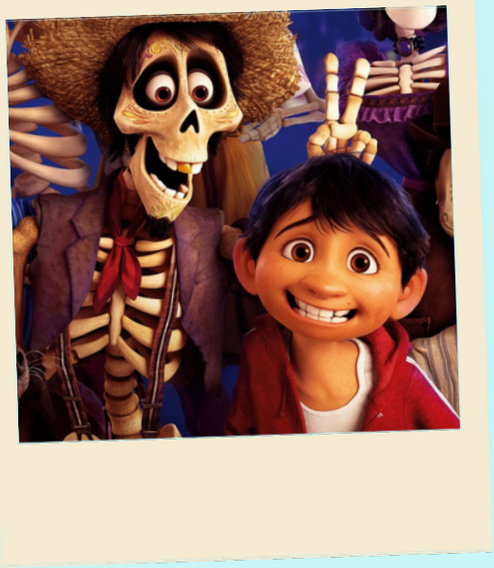
De lucht boven het lokaal begon te gloeien. De kinderen voelden een warme wind langs hen waaien, alsof iemand hen zachtjes aanmoedigde. En uit het licht verscheen een figuur: een vriendelijke man met een grote lach, een blauw hemd dat straalde en een gitaar die leek te zingen zonder dat hij ze aanraakte. Heer Jozef...

"Kinderen," sprak hij, "jullie hebben mij herinnerd. Jullie lied heeft mij gewekt. Maar mijn kracht is zwak... Ik zit vast tussen de werelden. Als ik niet terugkeer, zal de KSA haar bron van avontuur verliezen." Phil keek naar Charlotte. Mona kneep in Babette haar hand. César fluisterde: "We moeten hem helpen." En iedereen knikte.

Heer Jozef wilde net uitleggen hoe hij vastzat tussen de werelden, toen de kleuren rondom hem begonnen te flikkeren. De warme gloed werd kouder, alsof iemand het licht langzaam uitkneep. Zijn stem stokte. Phil voelde een rilling langs zijn armen. Eliana kneep Babette nog harder vast. Chiel fluisterde: "Wat gebeurt er...?"

Jozef draaide zich naar Charlotte. "Luister goed," zei hij, "er is man[illegible] wil dat ik terugkeer. Iemand die ooit deel was van de KSA maar die vergeten is... en daardoor verbitterd is geraakt." De kinderen keken elkaar aan. Wie kon dat zijn? Een oud-leider? Een vergeten figuur uit de geschiedenis?

Maar Heer Jozef kreeg geen tijd om het uit te leggen. Plots schoot een donkere scheur door de kleurrijke lucht. De wereld van licht en muziek werd opengescheurd, en een schaduw greep naar Heer Jozef. Hij probeerde zich los te trekken, maar de schaduw trok hem achteruit, dieper het dodenrijk in.

"Charlotte! Leontine! Nand! Pepijn! Kinderen!" riep hij. "Zoek mijn herinnering! Vind het vergeten verhaal! Alleen dat kan mij bevrijden!" Met een laatste ruk werd hij volledig naar achter getrokken. De kleuren doofden.

De muziek stopte. De lucht sloeg dicht alsof er nooit iets was gebeurd. De kinderen stonden weer in het lokaal. De gitaar lag stil op de grond. De kist was gesloten Maar dit keer... trilde ze zacht. Alsof er iets binnenin leefde.

Op de vloer lag een nieuw perkament. Pepijn raapte het op. Er stond slechts één zin op:

"Zoek degene die vergeten werd... voor hij jullie vindt."

KAPROENEN

Het begon allemaal op een doodgewone zaterdagochtend op de boerderij. De zon stond nog maar net boven de velden toen Sam, Pippa en Vic met hun laarzen door de modder ploeterden om de koeien te gaan voederen. Althans, dat was het plan. In werkelijkheid was niemand echt zeker welke koeien eten moesten krijgen, hoeveel ze moesten krijgen en vooral waar het eten eigenlijk stond. “Wie heeft de hooibalen verplaatst?” riep Pippa vanuit de stal, maar niemand antwoordde. Hanne kwam net aangelopen met Jackie en Ada, die haar hoorn stevig onder haar arm geklemd hield. Waarom ze een hoorn mee naar de boerderij had genomen, wist niemand, maar volgens Ada kon een echte boer nu eenmaal niet zonder een goed signaalinstrument. Ze blies één luide noot en meteen begonnen alle koeien tegelijk te loeien. “Zie je wel,” zei Ada trots. “Ze luisteren naar mij.” “Of ze zijn gewoon geschrokken,” zei Jackie.

Nog voor Ada opnieuw kon spelen, kwam Lex aangerend. Hij had in de oude schuur een stoffige kaart gevonden. Op de kaart stond een groot rood kruis midden in het veld, met daaronder één mysterieuze zin: “Wie de gouden koe vindt, vindt de weg naar de verborgen boerderij.” Iedereen keek elkaar aan. Een gouden koe? Een verborgen boerderij? Nette was meteen nieuwsgierig, Georges dacht dat het om een oude boerenlegende moest gaan en Dieuwke begon al te fantaseren over een echte schat. Markus was ondertussen volledig overtuigd dat ze op zoek waren naar een gigantische pot met goud. “Of een boerderij waar ze gratis frieten hebben,” zei Jeppe, en dat was voor Arthur en Liv blijkbaar genoeg motivatie. Binnen de minuut stonden ze met schop en laarzen klaar om het veld om te spitten.

De rest volgde en al snel veranderde de rustige boerderij in complete chaos. Lewis probeerde de kaart te lezen, maar hield hem ondersteboven, terwijl Hanne en Jackie tussen de hooibalen naar aanwijzingen zochten. Pippa vond een oude sleutel, Sam vond een koe die hij nog nooit eerder had gezien en Vic beweerde dat hij een “zesde zintuig voor schatten” had. Na uren zoeken vonden ze uiteindelijk iets: een oude houten kist. Iedereen ging er nieuwsgierig rond staan. Ada hief haar hoorn omhoog. “Misschien moeten we een overwinningssignaal spelen.” “DOE DAT NIET,” riepen ze allemaal tegelijk, maar het was al te laat. TOOOOOET. De kist sprong open.

Maar er zat geen goud in. Geen gouden koe. Geen frieten. Alleen een tweede kaart. Op die kaart stond een tekening van hun eigen boerderij. Verschillende plaatsen waren aangeduid met vreemde symbolen: de stal, de hooischuur, de vijver en helemaal achteraan het veld een grote X. Onder de kaart stond: “De eerste boerderij is gevonden. Maar dit was nog maar het begin. Zoek de volgende boer die de sleutel bezit.” Iedereen werd stil. “Welke boer?” vroeg Liv. “En welke sleutel?” vroeg Arthur. Toen hoorden ze plots lawaai uit de stal. De koeien stonden allemaal aan één kant van de stal alsof ze naar iets keken.

Sam liep voorzichtig naar binnen. Op de grond lag een oude boerenpet en eraan hing een klein briefje. “Jullie hebben de eerste aanwijzing gevonden. Maar tegen klein kamp zullen jullie nog veel meer nodig hebben.” Vic keek naar de rest. “Dus... we hebben nu eigenlijk een missie?” Pippa glimlachte. “Blijkbaar wel.” Ada stak haar hoorn opnieuw omhoog. “Dan hebben we een officieel boerderijteam nodig.” TOET.

En zo begon het grootste boerenavontuur dat KSA Sint-Jozef ooit had meegemaakt. Niemand wist nog wie de mysterieuze boer was, wat de gouden koe betekende of waar de verborgen boerderij zich bevond. 1 ding wisten ze wel: dit verhaal is nog lang niet gedaan...

JONGKNAPEN

Het begon allemaal in Maaseik del Sol, op een prachtige zomeravond. Larpie en Anna waren op een zalig tripje met hun twee, ver weg van alles en iedereen in het zonnige España! Ze genoten van een dinner by sunset en dronken een lekkere Fanta Limon. "Niks kan deze vakantie nog verpesten!" zei Larpie. Anna knikte en antwoordde dat er niks beter is dan dit. Ze gingen nog een kustwandeling doen en ze kropen vroeg onder de wol, want morgen was een belangrijke dag. Ze gingen naar de arena van Limburgo... De volgende ochtend werden ze vroeg wakker in hun Spaanse villa en Anna verschoot zich een ongeluk. Ze waren overvallen!!!! Hopeloos belden ze direct naar "La Policia", maar zij spraken alleen maar Limburgoso. De twee wisten niet wat ze moesten doen. Anna liep als een kip zonder kop door de villa en Larpie probeerde nog één keer La Policia te bellen. “Hola? Nuestro spullen zijn gestolen!” riep Larpie wanhopig. Aan de andere kant van de lijn kwam enkel een onverstaanbaar antwoord: “Joa, ich verstoa dich neet. Kump merge mor terug.”

Larpie hing gefrustreerd op. “Dit is hopeloos. We verstaan nougatbollen van wat die zeggen!” Plots hoorden ze buiten een luide stem. “Hola chicas! Wat is er gebeurd?” Voor de villa stond een mysterieuze Spaanse señorita. Ze had een grote zonnebril op, een bloemenjurk aan en droeg een gigantische waaier. “Wie ben jij?” vroeg Anna. “Mijn naam is Nette, maar mijn vrienden noemen mij La Señorita Nette. Ik heb gehoord dat jullie overvallen zijn.” Larpie keek verbaasd. “Maar hoe weet jij dat?” Nette grijnsde. “Ik weet alles wat er gebeurt in Maaseik del Sol.” Ze wees naar de horizon. “En als jullie jullie spullen willen terugvinden, moeten jullie naar één plaats...” “Waar dan?” vroeg Anna.

Nette keek hen ernstig aan. “De arena van Limburgo.” Niet veel later stonden Larpie, Anna en Nette voor de gigantische arena. Binnen hoorden ze luid gejuich. “OLÉÉÉÉÉÉ!” Ze gingen naar binnen en zagen midden in de arena een man staan met een rode cape, een montera op zijn hoofd en een glinsterend matadorpak.

“Dames en heren!” riep een stem door de luidsprekers. “Maak jullie klaar voor de enige echte...” MATADOR LUCHO!

De menigte ging volledig uit zijn dak.

Lucho zwaaide met zijn cape en draaide een paar keer rond alsof hij al twintig jaar professioneel matador was. Maar toen hij Larpie en Anna zag, stopte hij plots. “Wacht eens even...” Hij liep naar hen toe.

“Zijn jullie niet de twee señoritas die vannacht zijn overvallen?” Anna knikte. “Ja! Onze spullen zijn gestolen!” Lucho trok zijn montera wat naar beneden. “Dan weet ik wie jullie kunnen helpen.”

Hij wees naar een donkere gang achter de arena. “De dieven hebben jullie spullen hier ergens verstopt. Maar alleen iemand die de geheime gangen van Limburgo kent, kan ze terugvinden.”

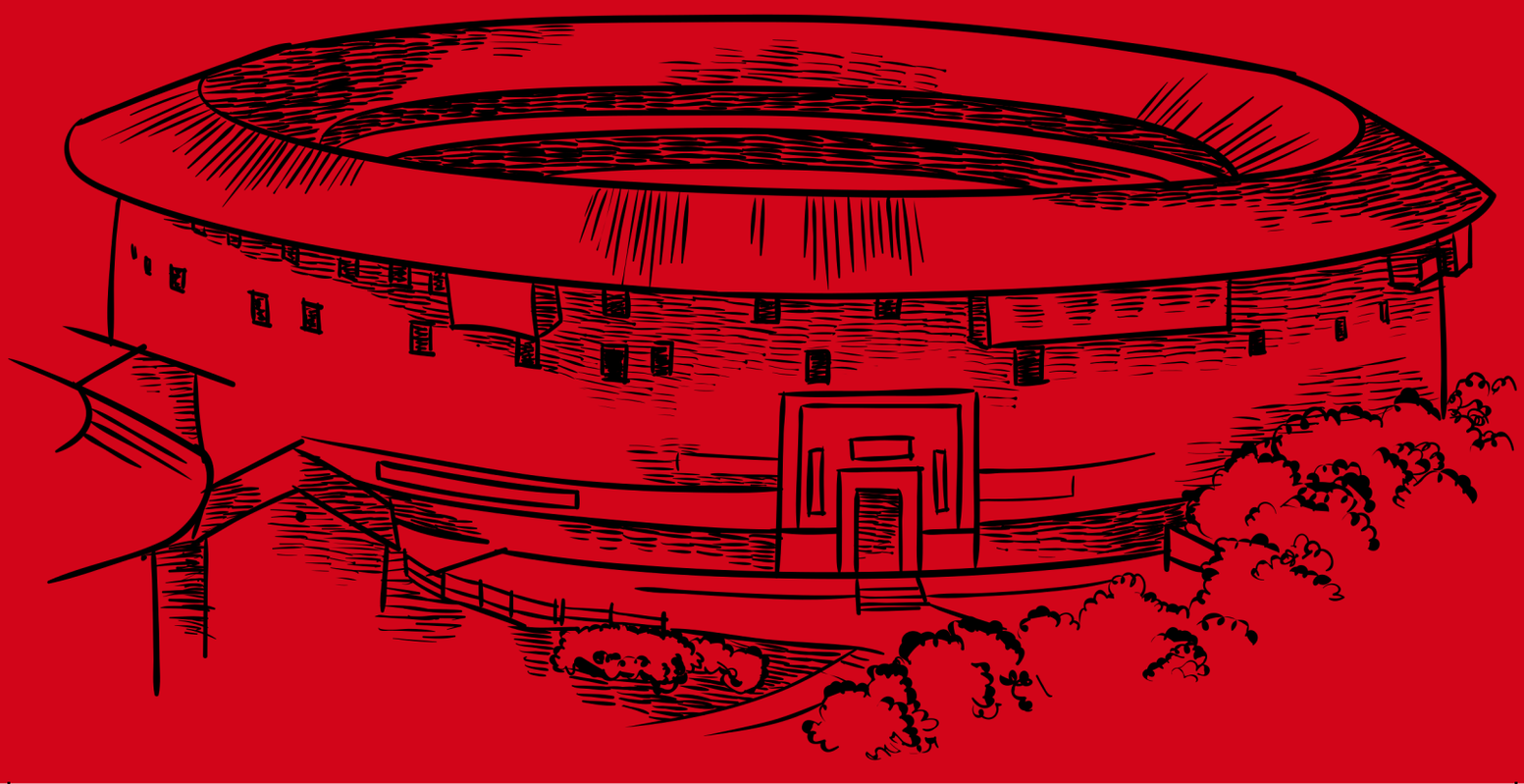
Nette stapte naar voren. “Dan hebben jullie geluk. Ik ken die gangen.” “Waarom ken jij die?” vroeg Larpie. Nette keek mysterieus. “Dat... is een verhaal voor later.” Ze liepen met z'n vieren de donkere gang in. Na enkele minuten kwamen ze bij een grote houten deur. Lucho haalde een sleutel uit zijn zak.

“Deze deur is al jaren niet meer geopend.” Hij stak de sleutel in het slot. KLIK. De deur ging langzaam open. Binnen lagen tientallen dozen, koffers en rugzakken. Anna begon enthousiast te zoeken. “Mijn kleren!” “Mijn telefoon!” Larpie vond haar gsm. “Mijn Fanta Limón!” riep Anna opgelucht. Iedereen was even stil. Lucio keek haar verbaasd aan. “Van alle spullen die gestolen zijn… ben jij het meest blij met een Fanta?” Anna nam een grote slok. “Je zou het begrijpen als je hem geproefd had.” Nette begon te lachen.

“Goed, jullie spullen zijn terug. Maar er is één probleem…” “Wat dan?” vroeg Larpie. Nette wees naar de laatste doos. “Deze spullen zijn niet van jullie.” Lucho deed de doos open. Er zat een oud perkament in. Bovenaan stond in grote letters: “HET GEHEIM VAN MAASEIK DEL SOL.” Larpie en Anna keken elkaar aan. Lucho zette zijn montera recht. “Señoritas… ik denk dat jullie vakantie nog lang niet voorbij is.” Nette glimlachte. “Welkom in Maaseik del Sol.”

KNAPEN

EXPEDITIEROBINSON

Lietste knapen

Hetwas een zonnige ochtend toen Mathis plots een brief in de bus kreeg. Al jaren droomde hij ervan om mee te doen aan Expeditie Robinson. Elke avond zat hij urenlang filmpjes te bekijken van mensen die vuur maakten met twee stokjes, kokosnoten openhakten en uren op een paal konden blijven staan. Zelf had hij nog nooit een kampvuur gemaakt en een kokosnoot had hij zelfs nog nooit van dichtbij gezien, maar volgens Mathis was hij er helemaal klaar voor. En nu was het eindelijk zover: hij was geselecteerd voor een gloednieuwe editie! Samen met vijftien andere kandidaten zou hij naar een onbekend eiland vertrekken. Mathis twijfelde geen seconde en begon meteen zijn valies te pakken. Hij nam drie paar schoenen mee, een zak chips, zijn favoriete hoodie en vooral heel veel zonnecrème. Toen zijn mama vroeg of hij geen tent of slaapzak nodig had, antwoordde hij dat de productie daar wel voor zou zorgen.

Na een lange reis kwamen Mathis, Felix, Flore, Lex, Gaspard, Yasser, Floris, Ed, Theo, Emile, Tuur, Axelle, Jill, Anaëlle, Finn en Murielle eindelijk aan op het eiland. Maar wat een verrassing: er stond niemand hen op te wachten. Geen presentator, geen cameramensen en zelfs geen boot om hen terug te brengen. Enkel een houten bord op het strand: "WELKOM OP HET EILAND. VANAF NU ZIJN JULLIE OP JEZELF AANGEWEZEN." Mathis vond dit geweldig. "Exact zoals Expeditie Robinson hoort te zijn!", riep hij. Felix vond het iets minder geweldig toen hij ontdekte dat er nergens wifi was.

De eerste opdracht was simpel: een geschikte plaats zoeken om het kamp te bouwen. Mathis nam meteen de leiding en stuurde iedereen verschillende kanten uit. Theo begon takken te verzamelen, terwijl Tuur en Floris probeerden een enorme boomstam te verplaatsen. Jill en Murielle waren ondertussen vooral bezig met uitzoeken wie van de groep het eerst zou opgeven. Na een tijdje stond het kamp er dan toch. Het was niet bepaald stevig, maar volgens Mathis was het "strategisch perfect". Net toen iedereen zich wilde neerzetten, hoorden ze een vreemd geluid uit het bos. KRAK. Iedereen keek elkaar aan. "Waarschijnlijk een kokosnoot", zei Emile. KRAK. "Of een aap", zei Anaëlle. KRAK. "Of een krokodil", fluisterde Finn. Daarna had niemand nog zin om alleen naar het bos te gaan.

De volgende ochtend ontdekten ze dat hun voedselvoorraad verdwenen was. De zakken rijst, de koekjes en het fruit: alles weg! Enkel een klein spoor van voetafdrukken bleef achter. Lex startte meteen een onderzoek en stelde na enkele minuten vast dat het waarschijnlijk om een mens ging. "Er is dus iemand anders op dit eiland", besloot hij. Gaspard vond het allemaal erg verdacht en begon te vermoeden dat iemand uit hun eigen groep de dader was. Vooral Yasser vond hij verdacht, want die was die ochtend nergens te vinden. "Ik was gewoon water aan het zoeken", verdedigde Yasser zich. Niemand geloofde hem.

Urenlang trokken de knapen door het bos. Ze vonden een oude hut, een kapotte boot en een verlaten kampvuur. In de hut lag een oud dagboek, en op de eerste pagina stond: "Als je dit gevonden hebt, ben je niet de eerste die hier terechtkomt..." Iedereen werd stil. Verder lezen konden ze niet, want de volgende pagina's waren eruit gescheurd. Die avond, terwijl iedereen rond het kampvuur zat, verscheen er plots een licht aan de overkant van het eiland. Eén keer. Twee keer. Drie keer. "Een zaklamp", dacht Theo. "Een signaal", dacht Jill. Mathis was ervan overtuigd dat de productieploeg eindelijk terugkwam. Ze besloten er meteen op af te gaan.

Samen trokken ze door het donkere bos, tot ze aankwamen bij een oude houten kist. Op de kist stond één woord: ROBINSON. Mathis deed de kist voorzichtig open. Binnenin lagen een oude gele bandana, een kompas en een brief. Luidop las hij voor: "Jullie denken dat jullie hier zijn om een wedstrijd te winnen. Maar jullie hebben nog lang niet ontdekt waarom jullie écht naar dit eiland zijn gebracht..." Op dat moment hoorden ze achter zich opnieuw een geluid. KRAK. Tussen de bomen stond iemand! Maar voordat ze konden zien wie het was, rende die persoon weg. Mathis zette meteen de achtervolging in, Felix volgde, en ook Flore, Lex, Gaspard, Yasser en de rest kwamen aangesneld. Ze renden zo snel ze konden, maar de mysterieuze figuur verdween tussen de bomen.

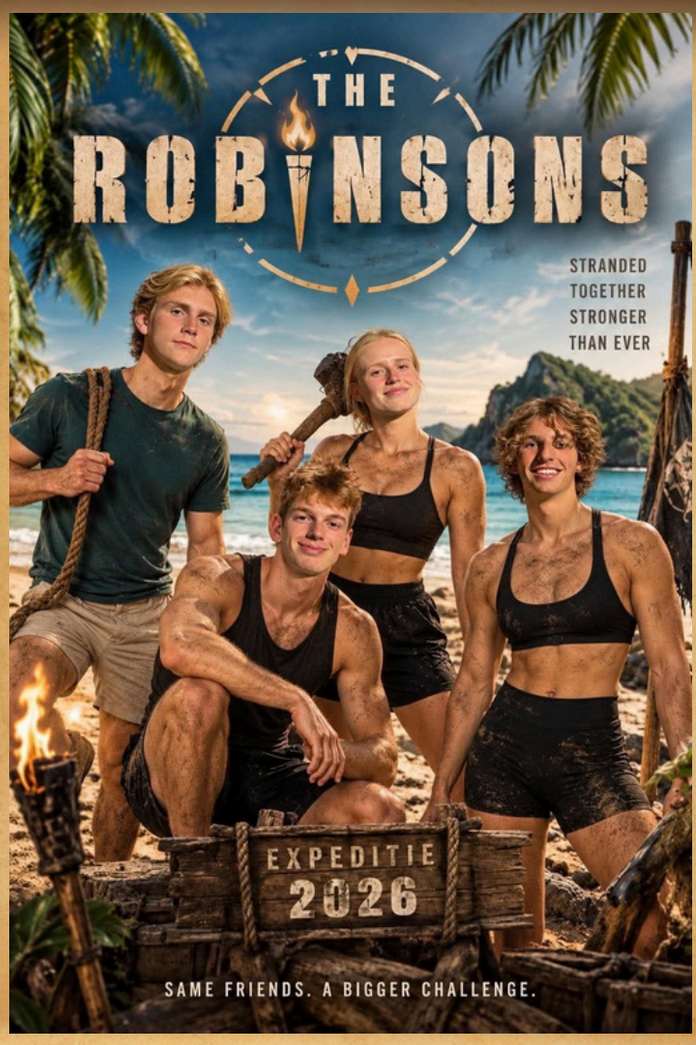

Toen Mathis uiteindelijk terug bij de kist kwam, merkte hij iets op: het kompas was verdwenen! En op de plaats waar het had gelegen, lag nu een nieuwe boodschap: "TOT MORGEN, ROBINSONS." Vanaf dat moment wist Mathis één ding zeker. Dit was geen gewone editie van Expeditie Robinson. Er zat iemand op het eiland die niet gevonden wilde worden, en die persoon wist blijkbaar veel meer over de expeditie dan zijzelf.

Zullen de knapen het mysterie van het eiland kunnen oplossen? Wie was die geheimzinnige figuur in het bos? Waar is het kompas naartoe, en wat bedoelde de brief nu eigenlijk? Zal Yasser ooit bewijzen dat hij onschuldig is? Zo veel onbeantwoorde vragen...

Jullie zullen er snel achter komen, want de expeditie vertrekt op 31/10 en dan begint het avontuur pas echt!

Vele groetjes jullie leiders Renée, Senne, Lukas en Vic

JONGHERNIEUWERS

Omdat de Jonghernieuwers dit jaar op joepie gaan moeten ze oefenen met wandelen. Elke zaterdag maken ze samen een wandeltocht van 15 kilometer met een zware rugzak. Maar de jonghernieuwers staan er om bekend om een beetje lomp te zijn. Afgelopen zaterdag vertrokken ze, zoals elke week, vanaf het lokaal. Maar ze hadden het lokaal nog niet verlaten of de eerste blessure was al een feit. Leon had Jason van de trap geduwd omdat hij in zijn weg liep. Nu heeft Jason een gebroken arm. Nadat Jason weggevoerd was naar het ziekenhuis konden ze eindelijk vertrekken. Halverwege de Churcillsteenweg was er al een nieuwe geblesseerde. Daan was achterover gevallen omdat zijn rugzak meer woog dan hijzelf. Hij had een hersenschudding en moest ook naar het ziekenhuis. De jonghernieuwers zette snel hun toch weer verder nadat ze vertraging hadden opgelopen. Maar dit kan nu toch niet... weeral een nieuwe geblesseerde. Deze keer was het jule die tegen een auto was gelopen omdat hij niet aan het opletten was. Jules en Remi waren hem aan het uitlachen, maar dat stopte snel toen ze hoorden dat zijn oogkas gebroken was. Nadat de ziekenwagen al voor een derde keer bij hun was geweest konden ze weer vertrekken. Ze gingen richting de Osbroek. Maar in de Osbroek zat er een verdwaald everzwijn. Zoals altijd was Juliet weer luid aan het praten, dat vond het everzwijn niet zo leuk en hij viel Juliet aan. Naast enkele gebroken ribben en wat wonden was Juliet ook haar stem kwijt door het gillen toen ze het everzwijn op haar af zag komen. Maar dat is misschien niet zo slecht. Iedereen was een beetje in schok, Robin en Feline wouden zelfs niet meer verder stappen. Maar dat vond Samuel geen goed idee 'Ma eeee brooooo. We gaan toch ni stoppen me stappe onda we me wa minder zijn. We moeten wel 100 kilometer stappen in april hé'. Leon vond dat ook en overtuigde de groep om verder te stappen. Maar dat was van korte duur want hij sloeg zijn enkel om en scheurde daarbij zijn ligamenten in de enkel. 'Dan maar zonder Leon' zei Lily. Na eindelijk enkele kilometers te kunnen doorstappen kwamen de jonghernieuwers 2 jongens met een fatbike tegen.

Briek vond ze wat marginaal, maar opeens riep Ben ‘JOOOO DRERRRIIIIIEESS’. Blijkbaar zijn het 2 jongens van zijn klas. ‘e boys wat vinden jullie van mijn nieuwe brakka. Ik heb deze gevonden in de kleedkamer van LO. Hij stonk wel een beetje maar ik vond hem wel chaci dus heb hem meegenomen’ zei Ben ‘Aaa broer die brakka is van mij man. Je hebt die gewoon van mij geript.’ De jongen sloeg hem in elkaar omdat Ben zijn broek gestolen heeft. Tot slot trok hij Ben zijn broek uit. Wat blijkt… Ben had een roze string aan. Iedereen lachte hem uit. Na dit intermezzo stapten de jonghernieuwers verder. Tuur zei dat ze sneller moesten stappen omdat we anders 2 weken in plaats van 4 dagen over de 100 km op Joepie zouden doen. Ze zette een tempoversnelling in. Maar door dat snelle tempo kon Lily niet zien waar ze liep. Ze struikelde over een wortel van een boom. Helaas zijn nu haar beide benen gebroken. Alweer moesten ze de ambulance bellen. De ambulance begon het een beetje beu te worden en maakte zich boos. ‘Hoe kan dat nu dat jullie constant iets voor hebben. Dit is de allerlaatste keer dat ik jullie ben komen halen’. De jonghernieuwers beseften dat ze voorzichtiger moesten zijn en ze besloten bescherming te gaan kopen. Nu had iedereen een helm, veiligheidsbril, handschoenen en schoenen met stalen tippen. ‘Nu kan er ons niks meer overkomen’ dachten ze… Briek keek niet toen ze een straat overstaken en voor hij het wist werd hij aangereden door een auto. Gelukkig viel alles wel nog mee maar voor de zekerheid moest hij toch naar het ziekenhuis voor een check up. Maar de ambulance konden ze niet meer bellen. Gelukkig was de auto die Briek had aangereden niet kapot. Maar de chauffeur was wel in shock en niet meer in staat om te rijden. Niet erg dacht Samuel ‘Ik zal wel rijden’ zei hij. ‘Da zal wel ni zo moeilijk zijn, ik kan ook goed racen in GTA’. Maar dat dacht Samuel verkeerd.

Na 100 meter crashte hij tegen een boom. Hij was al zijn tanden kwijt. En Briek, die op de achterbank zat, had een gebroken kaak. Nu konden ze niet anders dan de ambulance bellen. Na vele minuten zagen konden ze de ambulancier toch overtuigen om nog te komen. ‘Het is genoeg geweest’ zei Tuur. ‘Het is tijd dat we terug naar het lokaal gaan. De terugweg naar het lokaal was ook niet zonder slag of stoot. En letterlijk dan.

Lenn stootte zijn hoofd tegen een verkeersbord, gelukkig zonder veel erg. Maar een ezel stoot zich niet 2 keer aan dezelfde steen zou je denken. Deze ezel wel, 50 meter verder had hij exact hetzelfde voor. Deze keer hield hij er wel iets aan over, een hersenschudding en een mooi litteken op zijn voorhoofd. Toen ze bijna terug op het lokaal waren passeerde hun een knappe jongen. Robin kon haar ogen niet van hem afhouden. Tijdens het staren stapte ze per ongeluk in een putje. Ze viel op Jules die daardoor ook viel. Jules had een gebroken pink en robin een blauw oog. Remi was boos en schopte daarom op een zakje chips dat op straat lag. Maar uit lompigheid viel hij bij die actie. Zijn staartbeentje was gekneusd. Ze waren nog maar met 3: Lewis, Feline en Tuur. Ze wouden ze snel mogelijk terug zijn dus begonnen ze te lopen. Maar door de zware rugzak was dat moeilijk. Lewis maakte een verkeerde beweging en scheurde daarbij zijn achillespees. Feline wou hem recht helpen. Ze gaf hem een hand maar daarbij ontwrichte ze haar schouder. Tuur was dus de last man standing. De enige die er vanaf kwam zonder blessures. Je zou hem dus de goat kunnen noemen. Eindelijk, eindelijk kwam hij aan op het lokaal. Maar net toen hij aankwam op het lokaal zakte hij door zijn knie. Zijn voorste en achterste kruisband waren gescheurd. Niemand van de jonghernieuwers bleef nog over. De leiding zal op kleine kamp de innerlijke verpleger moeten boven halen om hun jonghernieuwers zo goed mogelijk te verzorgen.

ASPIRANTEN

PAARS VS ROOD. DE STRIJD OM MAASEIK

Wat een historischevoetbalavond moestworden, draaide uit op een van de meest chaotische bekerfinales ooit. Standard Luik en RSC Anderlecht stonden tegenover elkaar, maar de echte strijd speelde zich niet alleen op het veld af. Twee beruchte hooligangroepen hadden namelijk nog een stevig woordje met elkaar te pellen.

Het was zaterdagavond, 20.45 uur. Het Koning Boudewijnstadion zat afgeladen vol voor de langverwachte bekerfinale tussen Standard en Anderlecht. De spanning was al dagen te snijden. Vooral de harde kern van Standard, bestaande uit Virgilles, Camiel, Staf, Jef, Oscar, Amber, Elodie, Fran en Achil, had zich stevig voorbereid.

Al weken werd er in hun WhatsAppgroep gesproken over niets anders dan deze wedstrijd. Virgilles had zichzelf uitgeroepen tot capo van de groep, terwijl Camiel verantwoordelijk was voor de sfeeracties. Staf en Jef hadden vooral gezorgd voor voldoende Coca, Oscar had drie dagen lang dezelfde Standard-sjaal gedragen omdat die volgens hem geluk bracht, en Amber, Elodie en Fran hadden een spandoek gemaakt met daarop de tekst:

"PAARS IS GEEN KLEUR, MAAR EEN ZIEKTE!"

Er ontbrak echter één belangrijk lid: Achil.
Achil had namelijk een stadionverbod van zes maanden gekregen. De reden? Tijdens een vorige wedstrijd had hij geprobeerd een broodje mexicano het stadion binnen te smokkelen, verstopt in zijn onderbroek. Toen de steward hem tegenhield, beweerde Achil dat het om een medische aandoening ging. De voetbalbond kon er niet mee lachen. Achil moest de bekerfinale dus van buiten het stadion volgen, gewapend met een blik Cara en een kapotte radio.
Aan de andere kant van het stadion stond de beruchte Anderlecht-harde kern, bestaande uit drie mannen die zichzelf als de gevaarlijkste hooligans van België beschouwden: Goessens, Fre en Rombout.
"Die mannen van Standard denken dat ze iets voorstellen, maar ze hebben nog nooit een echte Brusselse storm meegemaakt", verklaarde Goessens aan onze reporter. Fre vulde aan: "Wij zijn maar met drie, maar samen hebben wij meer hersencellen dan heel hun supportersvak." Rombout knikte instemmend, hoewel hij niet helemaal begreep wat Fre bedoelde.

90 MINUTEN PURE HAAT

De wedstrijd begon furieus. Al na twaalf minuten kwam Anderlecht op voorsprong. Goessens sprong zo enthousiast recht dat hij zijn cola over Fre gooide.
Standard liet zich echter niet doen. In de 67ste minuut viel de gelijkmaker. Virgilles verloor compleet zijn verstand en sprong boven op Camiel, die op zijn beurt Staf tegen de grond werkte. Jef begon spontaan te huilen van geluk en Oscar kuste zijn Standard-sjaal.
In de 89ste minuut gebeurde het ondenkbare: Standard kreeg een strafschop.

Het stadion hield zijn adem in. De speler nam zijn aanloop, trapte en... MIS! De bal vloog meters over het doel.
Buiten het stadion hoorde Achil het gejuich van de Anderlecht-supporters en dacht hij dat Standard had gescoord. Hij begon alleen op straat feest te vieren.

In de verlengingen maakte Anderlecht uiteindelijk de beslissende [illegible]-1. De beker ging naar Brussel. Goessens, Fre en Ro[illegible] vierden alsof ze zelf de winnende goal hadden gemaakt.

Maar voor de Standard-hooligans was de [illegible] nog lang niet voorbij. Om 23.47 uur ontving Goessens een mysterieus [illegible] van Virgilles: 0.30 UUR. ***HET BOS ACHTER HET STADION. NEGEN [illegible] EXCUSES."***

Goessens antwoordde onmiddellijk: "Wij komen. [illegible] extra volk mee." Een halfuur later stonden beide groepen tegenover [illegible] in een donker bos. De Standard-aanhang was volledig aanwezig.

Virgilles stapte naar voren en riep: "Jullie hebben [illegible] beker, maar vannacht pakken wij de eer!" Fre begon luid te [illegible]. Rombaut trok zijn jas uit en Goessens zette dramatisch zijn zonnebril op, ondanks het feit dat het midden in de nacht was. Uiteindelijk was het Achil die de doorslag gaf. Hij stormde vanuit de struiken naar voren, struikelde over zijn eigen voeten en kegelde daarbij zowel Goessens als [illegible] omver. STANDARD WON DE BOS[illegible]

De negen Standard-hooligans vierden hun overwinning alsof ze de Champions League hadden gewonnen. Anderlecht mocht dan wel de beker hebben, maar de eer van het bos behoorde aan Luik. Toen de politie even later arriveerde, waren beide groepen spoorloos verdwenen. Alleen een verloren Standard-sjaal, een kapotte zonnebril en een half opgegeten mexicano bleven achter.

Eén ding is zeker: op het volgende kamp wordt deze rivaliteit definitief uitgevochten.

PAARS TEGEN ROOD. DRIE LEIDERS TEGEN NEGEN GASTEN. DE OORLOG IS NOG LANG NIET VOORBIJ!

SPELLETJES MET LEIDER SENNE

BOS
GAMEL
HALLOWEEN
HERFST
LAARZEN
MAASEIK
REGENJAS
SLAAPZAK
SOEP
SPELLETJES

U	X	J	V	Q	V	J	W	S	G	Y	U	F	Y	W	M
G	L	Z	P	B	B	G	O	B	J	K	S	R	B	H	M
P	Q	S	A	J	N	E	G	E	R	Z	D	H	F	J	R
U	Y	B	G	T	P	E	J	K	N	T	O	O	H	I	W
T	L	L	A	A	R	Z	E	N	A	W	Q	Q	U	S	J
Z	E	G	F	B	M	E	P	W	U	Z	S	E	Q	G	D
E	D	V	S	P	G	E	R	K	O	B	P	U	J	R	D
W	X	W	G	I	Q	B	L	H	D	L	E	A	X	Y	A
H	G	A	F	A	V	D	A	R	G	K	L	M	A	S	J
N	I	S	P	I	M	K	H	S	V	U	L	A	R	L	Z
T	C	G	N	E	S	L	D	G	A	R	E	A	H	J	S
V	N	F	K	F	E	Q	Z	F	T	E	T	S	E	U	O
Z	Y	A	E	V	V	R	L	P	H	S	J	E	R	U	B
H	N	T	H	X	E	X	N	O	I	C	E	I	F	B	R
H	R	C	Z	L	B	G	P	G	L	U	S	K	S	D	P
M	C	I	N	Z	R	L	G	S	S	G	A	N	T	C	D

ZINGEN MET LEIDSTER AMÉLIE

KSA-LIED

DIT IS DE JONGE KSA
DIT IS DE BLIJE KSA
BIJ ONS SPEL EN LIED
BIJ ONS GEEN VERDRIET
EEN BEETJE REGEN DEERT ONS NIET

DIT IS DE JONGE KSA
DIT IS DE REINE, VRIJE KSA
WIJ WILLEN EER EN DEUGD
DAT IS DE WARE VREUGD
DAT IS DE LEUZE VAN ONZE JEUGD

HOERA, HOERA, HOERA DE KSA
WIE DOET ER MEE, HOEZEE
WIE DOET ER MEE, HOEZEE
HOERA, HOERA, HOERA DE KSA
WIE DOET ER MEE, HOEZEE
HOEZEE!

TOT OP HERFSTWEEKEND!

MET DANK AAN ONZE SPONSORS!

KAFFEE Krevet

Q·U·U·P

GOOD PASTA UNITES US
PASTA REPUBLIC
FOODTRUCKS & MORE
CALL US 0474 98 96 28
WWW.PASTAREPUBLIC.BE

INTERIUS ADVOCATEN